

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Alina Tervonen.

Alina Tervonen kuoli 7.3.-98 Moskovassa. Hän oli vienankarjalainen ja syntynyt 23.2.1919 Vuonnisen Tervasenlahdessa. Lopetettuaan kotikylässään suomenkielisen vajakeskikoulun Alina kävi Uhtualalla opettajaopiston. Pedagogisen opiston päästökäs työskenteli Pyhäjärven kylässä (Prääsän piiriä) luokanopettajana. Samassa koulussa hänen työtoverinaan oli Ortjo Stepanov, äsken manan majoille mennyt tuleva kirjailija. Lukuvuoden 1940-41 Alina työskenteli Kalevalan piirin Hirvisalmessa.

Jatkosodan vuosina Alina kävi Bashkirian pääkaupungissa Ufassa radio-operaattorien koulun, jonka päätettyään työskenteli yli 30 vuotta TASS:in, Neuvostoliiton tietotoimiston palveluksessa.

6.3.1974 Tassovets-lehdessä Alina Tervoselle omistettuna sanottiin hänestä näin: "Tarmokkaana, päättäväisenä ihmisenä Alina Tervonen omaksui täydellisesti radiotekniikan, ja hän kuuluu nyt TASS:in radio-operaattorien parhaimmiston". - Vuonnisen Tervasenlahden tyttö otti Morsen aakkosilla vastaan ulkomaan uutisia.

Alina asui Moskovassa vuodesta 1946 lähtien. Hän oli jo tottunut "moskvalainen", mutta silti hän ei unohtanut Karjalaa ja kotikyläänsä Vuonnista. Alina puhui karjalaa sekä puhui ja kirjoitti suomen kielellä.

Alinan viimeinen lepopaikka on Novo-Arkangelskoje -

hautausmaalla Moskovassa. Häntä jäivät kaipaamaan Ainosisko Tallinnassa, sukulaiset Karjalassa ja Suomessa sekä laaja ystäväpiiri Moskovassa.

Olkoon multa hänen haudallaan untuvaa kevyempi! - AT

16. helmikuuta 1998, talven vaipussa kohti kevättä, saatiin suruviesti, että keskuudestamme tuonilmaisiin oli poistunut seuramme perustajajäsen, ansiokas karjalan perinteen vaalija Sulo Lesonen.

Lesonen oli syntynyt Kuusamossa 21.9.1926. Ammatiltaan hän oli puuseppä. Lesosen vanhemmat olivat Vienan-Karjalasta Kämpälän ja Röhön kylistä. Hän kuului Kuusamo-Viena-seuran hallitukseen ja perinetoimikuntaan aivan alusta alkaen.

Joitakin vuosia sitten Lesonen pääsi käymään vanhempiensa synnyinseuduilla Vienassa. Siitä hän kerran mainitsi tähän tapaan: "Oli hyvä saada käydä katsomassa isän ja äidin synnyinseutuja. Nyt olen nähnyt, mistä minunkin juuren ovat".

Sulo Lesonen.

Muistamme Sulon ahkera, rehtinä ihmisenä, lähimmäisenä, jolla oli aikaa kuunnella toisiaakin. - Sulo Lesosta jäivät kaipaamaan puoliso Rauha sekä kaksi poikaa ja kaksi tyttäätä perheineen. - PK.

☐ Muista lähettää tiedot poismenneistä julkaistavaksi täällä palstalla.

Peräseinäjoella kuoli 25.1.-98 Jouki Luoma o.s. Remsu. Hän oli syntynyt Vuokkiniemessä. Kaipaamaan jäivät Santra-sisar ja muut omaiset.

Opettaja Sanni Pyöriä kuoli 27.4.-98 Enossa. Hän oli syntynyt 12.6.1908 Suistamon Hotjalassa ja kuului tunnettuun Kähmien runonlaulauskuun. Suistamon alakansakouluseminaarin jälkeen ensimmäinen työpaikka oli Ilomantsin Son-

kajassa, mutta varsinaisen elämäntyönsä Sanni teki Enon Revonkylässä, missä toimi opettajan monet vuosikymmenet aina eläkepäiviin saakka.

Eläkevuosinaan Sanni asui myös Helsingissä. Tällöin hän ilahdutti karjalaisten ja kalevalaisten kulttuuritilaisuuksia ja juhlien yleisöä aidolla runonlaulutaidollaan. Hän oli mukana myös Lauri Iksosen ohjauksessa tv-elokuvassa Viimeiset itkuvirret.

Pohjois-Viena -seura talviretkeilyllä Kemissä

Karjalan Sivistysseuran Kemmin alaosasto kutsui alkutalvesta Pohjois-Viena-seuran vieraakseen Kemiin. Sopivaksi ajankohdaksi päätettiin 21. maaliskuuta, jolloin lähdimme aamuvarhaisella körötelemään linja-autolla kohti pohjoista. Meillä oli treffit kemiläisten kanssa Ajoksen kentällä. Kemiläisten tarkoituksena oli saada myös oululaiset innostumaan kyykänlyönnistä, jota he itse kovasti harrastavat ja ovat siinä vallan taitavia.

Ajoksen kentällä kemiläiset olivat meitä vastassa Pauli Timosen johdolla. Pullakahvien jälkeen Pauli antoi jokaiselle matkamuuksiksi Pekka Antikaisen Kemiä esittelevän kirjan sekä Pohjois-Viena -seuralle Juhani Lareksen kirjoittaman teoksen Saaren tarina, joka kertoo Veitsiluodon historiaa. Veitsiluotohan oli aikoinaan monen monituksen Karjalan paikallaisen leivän antaja.

Terveiset ja muut kuuluiset vaihdettuamme alkoi leikkimielinen kyykkäottelu. Oikeasta ottelusta ei mitään olisi

tullutkaan, sillä häpeäksemme täytyy tunnustaa, että PVS:laisten keskuudessa ei kyykkäkärpänen ole ei ole kehtää pahemmin puraisut. Lie-neekö se aivan synti, mutta suuri häpeä kuitenkin.

Jonkin aikaa pelattuamme vuorossa oli lämmin ja maukas makkarakeitto, jonka Kemian osaston naiset meille tarjosivat. Sen jälkeen koetimme taitoamme tarkkuusheittokilpailussa, jonka Kemian osaston miehet olivat vierailleen järjestäneet. Naisten sarjan voitti Rauni Ojala ja miesten sarjan Aulis Rotonen.

Tämän jälkeen olikin jo kiire ihaillemaan Kemian kuuluisaa Lumilinnaa, joka olikin tänä vuonna niin upea, että kannatti kaukaakin tulla katsomaan. Aikamme linnassa kierrellyämme olimmekin jo kypsiä kotimat-kalle monta mukavaa kokemusta rikkaampana. Suuret kiitokset KSS:n Kemian osastolaisille. He olivat järjestäneet meille todella hauskan päivän.

HILKKA PYÖRÄLÄ

jan ja Oulun metropoliitta Ambrosiuksen kanssa.

Palkittuja

Suomentaja Ville Keynäs on saanut Nuoren Voiman liiton kirjallisuuspalkinnon. Tunnustus annetaan vuosittain ansiokkaasta toiminnasta kirjallisuuden hyväksi.

Palkinnon perusteluissa mainitaan, että Ville Keynäs on suomentaja, jolla on uskallusta ja näkemystä ideoida hankkeita eikä pelkästään ottaa vastaan riskitöntä ammattityötä. Esi-merkkeinä hänen suomenoksisistaan mainitaan Gustav Flaubertin Valmiiden ajatusten sankari ja Claude Levi-Straussin Tropiikin kasvat.

Nimityksiä

Varatuomari Riku Paanila on kutsuttu tunnetun helsinkiläisen asianajotoimiston Heikki Haapaniemi Oy:n osakaaksi. Rikun mummon suku on Uhtuan Ahavia ja ukin suku Suojärven Paaniloita. Riku toimii myös koulukoti Väinölään työn jatkajan Säätiö Väinölään puheenjohtajana. -KP

Viron ortodoksisen kirkon piispaksi on 10.5.-98 vihitty Tallinnan Kristuksen kirkastumisen kirkossa rovasti Simeon Kruzhkov, tulevalta virkanimeltään Aabyosin piispa Simeon. Viikkimisen toimitti arkkipiispa Johannes kahden ekuumeenisen patriarkaatin edusta-